

Motiver til foranstaaende Lovudkast.

Foranstaaende Lovudkast blev, som bekendt, forelagt Rigsdagen i dens forrige Samling.

Udkastet, der indbragtes i Folketinget, blev efter 1ste Behandling der henviset til et Udvalg, af hvilket der blev afgivet Betænkning i Sagen, som imidlertid paa Grund af Rigsdagens Slutning ikke kom til 2den Behandling i det nævnte Ting.

Af det nedsatte Udvalg, der i dets Helhed tiltraadte de Grunde, der havde ledet Regjeringen til at forelægge Lovudkastet, fandt Flertallet, at det tilsigtede Diemed fuldstændigen vilde opnaaes ved at følge den af et Mindretal i den Kongelige Lands-Over- samt Hof- og Stadsret og af Generalprokuratoren tiltraadede Retning, nemlig at udsondre Ekstremkommissionen fra dens nuværende noie Forbindelse med fornavnte Ret, og Flertallet udarbejdede i Henhold hertil et nyt Udkast til Lov angaaende en Omordning af Ekstremforvaltningen i Kjøbenhavn.

Da Man imidlertid ikke i de under Sagens 1ste Behandling eller i Udvalgets Betænkning fremhævede Grunde har kunnet finde tilstrækkelig Anledning til at opgive den noiere Forbindelse mellem Lands-Over- samt Hof- og Stadsretten og Ekstremkommissionen, som det ved Udarbejdelsen af Udkastet fandtes rettest at bibeholde, medens det forøvrigt er uvisst, hvilket af de tvende Udkast — Ministeriets eller Udvalgets Flertals — der vilde have vundet Rigsdagens Bisald, har Man troet at burde forelægge Lovudkastet for den nu forsamlede Rigsdag i uforandret Ekstremfelse, og Ministeriet kan saaledes med Hensyn til Motiveringerne ganske henholde sig til de herhos trykte Motiver, der ledsagede Udkastet ved dets Forelæggelse i Rigsdagens forrige Samling, selvfølgelig med de Forandringer der følge af, at Lov af 19de Februar 1861 om Lønninger for de under Kongerigtets Ministerier hørende Embeds- og Bestillingsmænd med Undtagelse af selve Ministeriernes Personale, Lov af f. D. om Oprettelsen af en Sø- og Handelsret i Kjøbenhavn samt Sø- og Handelsfagers Behandling udenfor Kjøbenhavn samt Finantsloven for 18^{61/62} ere emanerede siden de ommeldte Motiver affattedes. De nævnte Motiver ere saalydende.

Allerede i længere Tid har Ministeriets Opmærksomhed været henledet paa Manglerne ved den nuværende Organisation af den Konge-

lige Lands-Over- samt Hof- og Stadsrets Ekstremkommission, og det har derfor været paa-tænkt at foretage Skridt til at bevirke en Omordning i saa Henseende.

I den Betænkning, der blev afgivet af den Kommission, som var nedsat til at tage under Overveielse, hvorledes de mest fremtrædende Mangler ved den i Kongeriget gjældende Fallitlovgivning kunde afhjælpes, blev der derhos af et af dennes Medlemmer fremsat Forslag til en forandret Indretning af den ovennævnte Ekstremkommission, hvilket Forslag navnlig gik ud paa, at Kommissionen, istedetfor at være et Departement under Retten med Omfistning af Medlemmerne, skulde gaae over til at være en fast Ret, hvis Medlemmer ikke skulde have andre Forretninger end dem, der for Tiden høre under Ekstremkommissionen.

Medens nu dette Forslag med Hensyn til Gjenstanden for samme ikke fandtes at egne sig til at tages i Betragtning ved Udarbejdelsen af Udkastet til den under 30te December 1858 emanerede Lov, indeholdende nogle Bestemmelser om forskellige Fallitvæsenet vedrørende Forhold samt om Behandlingen af Fallitboer og andre Boer, fandt Ministeriet at burde gjøre det til Gjenstand for særlig Overveielse og da navnlig indhente Betænkning over samme fra den Kongelige Lands-Over- samt Hof- og Stadsret. Samtlige Rettens Medlemmer med Undtagelse af et enkelt have derefter været enige i at erklære, at Ekstremkommissionens nuværende Organisation er forbunden med Mangler og Ulemper, som gjøre en Forandring, hvorved de kunne blive afhjulpne, ønskelig. Det er af Retten i saa Henseende bemærket, at medens Ekstremkommissionen i Medfør af Forordningen af 15de Juni 1771 § 15 og Reglement af samme Dato § 8 samt Reskript af 26de August 1791 skal bestaae af 2 af Rettens Tilforordnede, som efter 2 Aars Forløb begge paa engang afsaae og afløses af tvende andre, saaledes at hine have at slutte de af dem i det Biennium, for hvilket de ere bestillede, begyndte Ekstrem, har Beskaffenheden af de Forretninger, som Ekstremkommissionen har at varetage, medført, at ikkun dens første Medlem har med Boernes Behandling at gjøre, og at det andet Medlems